

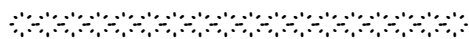
ฟลอร์ไทม์สำหรับเด็กโต

เนื่องจากทีมงานของเรายังมีประสบการณ์น้อยในเรื่องการดูแลเด็กออกทิสติกที่โตแล้ว รวมทั้งการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครองที่ลูกโตแล้วด้วย ทำให้การพยายาม "สื่อสาร" ของเราไม่ประสบความสำเร็จมากเท่าที่ควร เราก็เลยลองตั้งสมมุติฐานว่า อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองของเด็กโตนั้น.....

- ไม่เชื่อว่าฟลอร์ไทม์จะแก้ปัญหาให้ลูกของตนเองได้
- หรือ จดจ่อยู่กับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของลูก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเรียน เรื่องเพื่อน เรื่องพฤติกรรม และไม่เชื่อว่าการสร้างความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างพ่อแม่ลูกจะช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้
- หรือ ในใจมีแต่ความทุกข์ ซึ่งติดแน่น ติดเหนียว ติดนาน จนไม่อยากจะคิดจะอ่านอะไรแล้ว
- หรือ อยู่กับปัญหาจนชาชิน หรือท้อแท้ จนไม่อยากจะคิด ไม่อยากจะหวังอะไรอีกแล้ว
- หรือ มีทุกข์ที่ทับถมมานาน และความทุกข์นั้นได้กลายสภาพเป็นความโกรธขี้ง โกรธทุกอย่างทุกอย่าง หรือเบื่อหน่าย อยากจะทิ้งอยากจะหนี

ดิฉันไม่ทราบจริงๆ ว่าปัญหาอยู่ที่ไหนกันแน่ ทั้งๆ ที่เราเองแน่ใจว่าฟลอร์ไทม์ช่วยได้ ถ้าผู้ปกครองเปิดใจ และยอม "ลงมือ" ทำ เราต้องขอเวลาทำความเข้าใจสักหน่อย การเรียนรู้เพิ่มเติม น่าจะช่วยให้ "เรา" พัฒนาไปด้วยกันได้

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2552 เวลา 08:41 น.]

ผมว่าถ้าเด็กที่โตหน่อยแล้ว และพ่อแม่เพิ่งได้รู้จักฟลอร์ไทม์ น่าจะรู้สึกว่ามันยากหมดทุกคนเลยละครับ ยกเว้นว่าได้พาเด็กไปรักษาวินัยอื่นมานานแล้ว แต่ได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ พอพ่อแม่ได้รู้จักฟลอร์ไทม์ ได้อ่านหนังสือ และเกิดความเชื่อมั่น แล้วได้ลงมือทำอย่างตั้งใจและอดทน จนเห็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าพอใจ ผมว่าแบบนี้ถึงจะทำให้พ่อแม่ที่มีลูกโตหน่อยแล้วยอมอดทนใช้เวลาฟลอร์ไทม์กับลูก ^^

แต่พ่อแม่ที่ลูกโตหน่อยแล้ว แล้วใช้ฟลอร์ไทม์กับลูกจนเห็นผลก็น่าจะมีบ้างแล้ว คงต้องให้ช่วยๆกันอธิบายละครับ ว่าถ้าให้เวลาฟลอร์ไทม์กับลูกอย่างเข้าใจ จะช่วยให้เค้าดีขึ้นได้จริงๆ ^^

โดยคุณ นีต [วันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2552 เวลา 17:48 น.]

บางทีก็มานั่งคิดๆ เหมือนกันนะคะ ทำไมเรื่องบางเรื่องทำให้คนเชื่อได้ง่ายกันจัง โดยเฉพาะเรื่องที่ไม่ค่อยดี เรื่องที่เป็นข่าวลือ แต่กับบางเรื่องกลับทำให้เชื่อได้ยาก ต้องได้เห็นตัวอย่าง ต้องเห็นคนใกล้ตัว หรือเห็นลูกคนอื่นดีขึ้นก่อน จึงจะเชื่อ บางคนต้องเห็นลูกตัวเองดีขึ้นกับตาก่อน จึงจะยอมเชื่อ

แปลกจริง ๆ นะคะ

กว่าจะยอมเล่นกับลูกให้สนุก กว่าจะยอมต้อลูก กว่าจะยอมให้ภาษากายกับลูก กว่าจะยอมหัดเล่นสมมุติ

คนพูดคนบอกก็แทบจะหมดแรงกันไปตามๆ กัน ไม่รู้ว่าจะมีแรงพูดและเขียนซ้ำเรื่องเดิมๆ ได้อีกนานไหมนะคะ

เหนื่อยใจกับขนาดของปัญหาเหมือนกัน จนป่านนี้หาคนมาเรียนรู้อะไร เพื่อจะได้ถ่ายทอดวิชาให้ยากเย็นเหลือเกิน ไม่รู้ทำไม เห็นปัญหาอยู่ตรงหน้า ไม่คิดจะแก้ให้มัน "ถึงแก่กัน ถึงกัน" กันเลย

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันศุกร์ที่ 8 พฤษภาคม 2552 เวลา 19:54 น.]

เข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดีเลย ขนาดเราคุยกับแม่ๆ ที่เจอกันตามที่ฝึก เล่าว่าเราลองฟลอร์ไทม์กับลูก แม้จะไม่ค่อยเข้าขั้นนัก แต่ลูกสื่อสารกับเราได้มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับปีกว่าที่เราฝึกแบบเก่า เราเชื่อในฟลอร์ไทม์จนเอาลูกออกจาก ร.ร. มาเล่นที่บ้าน พอเล่าคุณแม่เด็กพิเศษคนอื่นฟัง และบอกให้มาฟังอบรมดู ก็มีน้อยคนที่จะอยากลองบ้าง แต่ก็จะเล่าไปเรื่อยๆ ค่ะ

โดยคุณ คุณแม่ใหม่ [วันเสาร์ที่ 9 พฤษภาคม 2552 เวลา 09:50 น.]

ดิฉันก็เป็นอีกคน ที่อ่านหนังสือของ"พุทธิตา" เล่ม 4

เป็นเล่มแรกก็รู้สึกได้ว่าเจอคำตอบให้ลูกแล้ว และคิดว่ามีเด็ก และครอบครัวอีกมากมายที่ยังอยู่ในโลกมืดของตนเอง เขาต้องการจะออกมา เขารออาจารย์ และทีมงานอยู่นะคะ

โดยคุณ แม่น้องแก้ม [วันเสาร์ที่ 9 พฤษภาคม 2552 เวลา 15:49 น.]

เคยมีผู้ถามว่า เหตุใดจึงไม่ค่อยมีบริการสอนทำฟลอร์ไทม์ที่โรงพยาบาลอื่น คำตอบก็คือ เพราะว่า "ไม่มีใครมาเรียนเพื่อจะได้ไปสอนใครคะ" ฟลอร์ไทม์ไม่ใช่ยา พอดคิดจะใช้ ก็สั่งซื้อได้

จะมาหัดทำฟลอร์ไทม์ ต้องเกิดจากความศรัทธา ต้องรู้สึกว่สิ่งที่กำลังทำอยู่ทุกวันยังไม่ดีพอ น่าจะมีอะไรให้เด็กมากกว่านี้ นอกจากศรัทธาแล้ว ก็ต้องมีความพยายาม พยายามศึกษาหลักการ ทฤษฎี พยายามหัด พยายาม "ลบ" ความเคยชิน พยายามตรวจสอบเทคนิคของตนเอง

ที่ว่าหัดนั้น ต้องหัดทั้งวิธีช่วยส่งเสริมพัฒนาการให้เด็ก และหัดอธิบายให้พ่อแม่เข้าใจและทำตาม

มาถึงตรงนี้แล้วคงพอเข้าใจว่าทำไมป้านี้จึงยังไม่มีบริการที่อื่น

จริงๆ ที่รามมาฯ มีครูฝึกแนวฟลอร์ไทม์แล้วนะคะ ชื่อครูฝ้าย อยู่ที่จิตเวชเด็ก อีกจุดหนึ่งคือ หน่วยแก้ไขการพูด ของครูแอนนี่ แต่ทราบว่าคุณของครูแอนนี่ยาววว.....มาก

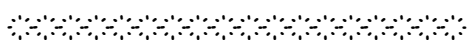
เรื่องที่น่ากังวลอีกอย่างหนึ่งคือ ทราบว่ามีครูฝึกบางคน มาฟังอบรม 1 ครั้ง ก็บอกผู้ปกครองว่าทำฟลอร์ไทม์ได้ อะไรจะเก่งมหัศจรรย์ขนาดนั้น ทีมของเราฝึกกันเป็นปีเลยนะคะ

บางคนก็บอกผู้ปกครองว่าทำผสมกันให้อยู่แล้ว ก็สงสัยว่าผสมได้อย่างไรกัน วิธีการมันตรงกันข้าม ผู้ปกครองก็คงต้องใช้วิจารณญาณกันเองคะ

เมื่อไรที่พาลูกไปหาแล้ว แนะนำให้ดูว่าลูกได้ "บางอย่าง" ที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของลูก หรือดูว่าครูให้อะไรลูกที่พ่อแม่ให้ไม่ได้ แล้วไม่ติดขัดเรื่องเงินทองเรื่องเวลา จะพาไปหากี่ไม่เสียหายหรอกคะ

แต่อย่าลืมเรื่องปัญหาการส่งเสริมพัฒนาการข้ามขั้นตอนนะคะ เดี่ยวได้หุ่นยนต์ แทนที่จะได้คน

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม 2552 เวลา 06:17 น.]

เรียนถามอาจารย์เพิ่มเติมเรื่อง SI คุณแม่เริ่ม(หัด)ทำฟลอร์ไทม์กับน้อง(4 ขวบ)ตั้งแต่ปิดเทอม มี.ค.

น้องยังจำเป็นต้องฝึก SI อยู่ต่อไปหรือเปล่านั้น น้องมีปัญหาหาวอกแวงง่าย วางแล้วลืม ครูเค่าบอกว่าระบบประมวลผลผ่านการมองเห็นไม่ดี เวลาไปฝึก บางทีก็ให้ความร่วมมือดี บางทีก็ร้องโยเย บางวันก็ร้องตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนใหญ่จะมาจากถ้าทำไม่ได้ จะไม่ยอมทำอีก จะร้องว่าหนูทำไม่ได้ๆ

โดยคุณ **แม่ใหม่** [วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม 2552 เวลา 08:48 น.]

การที่เด็กปฏิเสธการฝึกเกิดได้จากหลายสาเหตุ ประการแรกเขาไม่พร้อม อาจจะหิว เหนื่อย หรือไม่มีอารมณ์อยากจะทำ ประการที่สองเรื่องที่ทำเป็น "เรื่องยาก" ของเขา

ดังนั้น เมื่อคุณแม่ได้ข้อมูลจากครูมาแล้ว ก็ต้องนำมาฝึกที่บ้านซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ลูกมีความพร้อมมากกว่า ไม่เหนื่อยจากการเดินทาง และไม่เบื่อในความซ้ำซาก และที่สำคัญจะต้องทำด้วยความเข้าอกเข้าใจในความลำบากของลูก และอาศัยความสนุกเป็นสิ่งล่อใจ ไม่ง่ายเกินไป จนลูกไม่ได้อะไรเพิ่มเติม แต่และไม่ยากเกินไป จนไม่มีกำลังใจที่จะทำ ทางที่ดี ให้ผสมผสานเข้าไปในชีวิตประจำวัน อาศัยความรัก ความผูกพัน และความสนุกนำพาไป การทำ SI ใช้เวลาเป็นปีคะ ยังหยุดไม่ได้คะ อาจจะทำกับครู หรือทำเอง แล้วแต่ว่าคุณแม่เข้าใจลูกหมดทุกอย่างหรือยัง และดูว่าแม่กับครูฝึก ใครเข้าใจลูกมากกว่ากัน

โดยคุณ **กิ้งกั้ว** [วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม 2552 เวลา 09:10 น.]

ดิฉันเป็นแม่ของลูกออทิสติกที่โตแล้ว เห็นความปรารถนาดีในสิ่งที่อาจารย์ตั้งใจไว้ ก็เลยลองมาวิเคราะห์ดูว่ามีปัญหาอุปสรรคอะไรในการทำฟลอร์ไทม์ เพื่ออาจารย์จะได้มีข้อมูลเพิ่มเติมคะ

- พ่อแม่ที่ตอนนี้ลูกโตแล้ว(มากกว่า 9 ปี) แสดงว่าเขาต้องได้รับการวินิจฉัยมานานแล้ว และได้ลงมือทำอะไรบางอย่าง ซึ่งบางคนลูกอาจจะดีขึ้นในระดับที่ตนเองยอมรับได้ จึงอาจไม่สนใจวิธีการอื่นนอกเหนือจากที่ตนเองใช้กับลูกคะ
- ลูกของเขาบางคนเจ็บป่วยมากจนรักษาได้ยาก ซึ่งเขายอมรับได้ระดับหนึ่งว่าการที่ช่วยให้ลูกได้ใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวก็เพียงพอแล้วสำหรับเขา บางคนอาจไม่สามารถสนับสนุนเรื่องยาได้ จำเป็นต้องเหมือนกับบอญไปวันๆ พอไม่ให้ชีวิตแยกลงไปกว่านี้

- พ่อแม่เชื่อแพทย์ที่ว่าอภิสติกรักษาไม่หาย ทุกวันนี้ก็อยู่กับได้ดีแล้ว ไม่รู้จะชวนขวยอะไรเพิ่มเติม ทำไปก็ได้แค่นี้
- มีกิจกรรมมากมายที่ต้องทำในแต่ละวัน ทั้งเรื่องเรียน เรื่องงานของพ่อแม่ โดยเฉพาะเด็กโตที่บทเรียนมากขึ้น และยากขึ้นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ พ่อแม่ก็อายุงานมากขึ้นต้องรับผิดชอบมากขึ้น เวลาที่จะมาเล่นกันน้อยลง
- พ่อแม่ผ่านเวลายากลำบากมานาน ถ้าต้องใช้วิธีใหม่ ควรให้ผลเร็ว แต่ฟลอร์ใหม่ต้องใช้เวลา แรงกาย และแรงใจ ซึ่งทำให้พ่อแม่ที่เริ่มจะแก่แล้วหมดพลัง แกรมบางคนไม่ชอบเล่นเป็นเด็ก ๆ ด้วย อาจคิดว่าไร้สาระ รวมทั้งเด็กโตจะเห็นพัฒนาการช้า จึงดูเหมือนว่าอาจไม่ได้ผลเท่าที่ควร
- วิธีการยังไม่เป็นที่ยอมรับกว้างขวาง จึงมีคนสนใจอยู่ในวงจำกัด แต่ว่าในอนาคตอาจถูกนำมาใช้เพิ่มขึ้นก็ได้ เพราะแพทย์ที่รามาฯ บางท่านนำวิธีฟลอร์ใหม่มาใช้บ้างแล้วหลังจากที่ใช้วิธีมาตรฐานอยู่
เรื่องนี้เคยคุยกับกุมารแพทย์บางท่าน เขาก็ยอมรับว่าเขายังสนใจใช้วิธีมาตรฐานอยู่ (เขามีญาติพี่น้องเป็นอายุเกิน 40 ปีแล้ว) เขาบอกว่า เป็นความเชื่อของแต่ละคน
- ครอบครัวต้องทำมาหากิน (ขอให้ภาษาชาวบ้านค่ะ) และเขามีลูกหลายคน มีผิดปกติเพียงคนเดียวก็ไม่ใช่ไร มันเป็นเรื่องของเด็ก เลี้ยงคนอื่น ๆ ที่ปกติให้หาเลี้ยงครอบครัวได้ดีกว่า
- สถาบันอยู่ไกลมาก เดินทางไม่สะดวก ถ้าอยู่ที่ๆ เดินทางสะดวกกว่านี้จะดีมาก (ถ้ามีการตรวจรักษาที่ศิริราชเลยก็จะดี เพราะที่นี่มีสถานที่ เครื่องมือ การอำนวยความสะดวกดีมาก ผู้คนก็รู้จัก รพ.ค่ะ จะเผยแพร่ได้ดีค่ะ เวลาทีมงานวิชาการก็บรรจุเข้าไปด้วย จะช่วยในการประชาสัมพันธ์มากค่ะ)

พ่อแม่คิดว่าเด็กของพวกเขาหายแล้ว และมุ่งไปหาเรื่องอื่นๆ แทน เช่น อนาคตทางการเรียน ดังนั้นจึงสนใจด้านนี้น้อยลง (ประกอบกับเรื่องงาน เรื่องที่ต้องทำในชีวิตมีมากอยู่แล้ว)

ความจริงอาจมีเหตุผลอื่นๆ มากมาย ในความเป็นพ่อแม่ถ้ารู้ว่าวิธีไหนช่วยลูกแล้วดีขึ้น หรือหายจะหันมาใช้วิธีนั้นๆ แต่ทุกวันนี้เรายังต้องพึ่งพาแพทย์อยู่ และแพทย์จะเป็นผู้ชี้แนะวิธีการรักษาหรือช่วยเหลือลูก เรายังต้องพึ่งพาครู จะเห็นว่าเราเน้นครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งเขาก็ถูกอบรมมาเป็นวิธีมาตรฐานของเขา ดังนั้น การจะปรับระบบต่างๆ คงต้องใช้เวลาเหมือนกันค่ะ

สิ่งที้อาจจะช่วยได้เร็วก็คือ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเด็ก คือแพทย์ และครูนั่นเองค่ะ เพราะผู้ปกครอง หรือพ่อแม่มักจะเห็นคล้อยตามอยู่แล้ว ซึ่งถ้าอาจารย์เจาะตรงสองจุดนี้ได้ วิธีของฟลอร์ไทม์ จะไปได้อย่างรวดเร็วและแผ่ขยายในวงกว้างมากที่สุดทีเดียวค่ะ (แต่ถ้าอาจจะยากกว่าสอนผู้ปกครองก็ได้ค่ะ)

ทั้งหมดนี้เป็นการวิเคราะห์ของแม่ปุเอง ซึ่งได้พบเห็น พูดคุย หรือรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก ออทิสติกที่เป็นเด็กโตค่ะ หวังว่าข้อมูลบางอย่างคงเป็นประโยชน์กับอาจารย์และทีมงาน ในการหากลยุทธ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ในเรื่องฟลอร์ไทม์ที่เป็นประโยชน์แก่พ่อแม่ และเด็กๆของเราให้หายจากออทิสซึมในเร็ววันนะคะ

โดยคุณ แม่ปุ [วันจันทร์ที่ 11 พฤษภาคม 2552 เวลา 12:24 น.]

ก็ต้องพยายามเตือนตัวเองว่าจะทำเต็มกำลังความสามารถ ได้แค่ไหน ก็แปลว่าได้แค่นั้น หากเหตุปัจจัยพร้อม สิ่งที่เราคิดจะให้ “เกิด” ก็คงจะ “เกิด” ค่ะ ถ้าไม่พร้อม ก็คงจะไม่เกิด หลายปัจจัยอยู่นอกเหนือความสามารถนะคะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันจันทร์ที่ 11 พฤษภาคม 2552 เวลา 14:54 น.]

สวัสดิ์ครับอาจารย์กิ่งแก้ว ขอเป็นกำลังใจให้ นะครับ ผมเองเชื่อมั่นใน Floortime อย่างมาก เพราะว่าผมใช้มา 6 เดือนแล้วลูกดีขึ้น ผมอ่านหนังสือทั้ง 4 เล่มของคุณพุดพิชิตา ทำให้เกิดความหวัง และแรงบันดาลใจอย่างมาก ส่วน SI ก็ยังฝึกอยู่ แต่จะดูครูและขอเทคนิคและการบ้านมาฝึกเองที่บ้าน โดยไม่ใช้วิธีการบังคับ แต่จะเน้นเป็นการเล่นมากกว่า อย่างหยอดบล็อก ลูกไม่หยอดก็ไม่ใช่ไร แม่ก็เอามาหยอดเล่นเองทำเสียงและทำทีให้สนุก คำก็มาขอหยอดบ้าง อะไรประมาณนี้ครับ

โดยคุณ ฟ่อน้องออสย์ [วันอังคารที่ 12 พฤษภาคม 2552 เวลา 12:21 น.]

เสียดายที่เพิ่งรู้จักฟลอร์ไทม์เมื่อลูกอายุ 10 ขวบ ถ้าเรารู้จักก่อนหน้านี้ลูกเราคงพัฒนาได้มากกว่านี้ แต่ก็ยังโชคดีที่ได้รู้จักฟลอร์ไทม์และนำมาใช้ คิดว่าฟลอร์ไทม์นั้นใช้ได้กับคนทุกวัย รวมคนปกติด้วย หลายๆงานที่ทำด้านสาธารณสุข ในเรื่องที่เราเห็นว่าปัญหาของคนจำนวนมาก กว่าที่จะขับเคลื่อน ทำแล้วได้ผลสำเร็จ เรายังทำมาเป็นสิบๆปีเลยคะอาจารย์ แต่ถึงยังไง เมล็ดพืชที่อาจารย์และทีมได้หว่านไว้ ต้องเจริญเติบโตแน่นอนคะ และอย่างน้อยก็ยังมีเว็บไซต์นี้ ที่เป็นที่พักของพ่อแม่

หลายๆท่าน และทีมผู้บำบัดมือใหม่ได้ศึกษาและนำไปปรับใช้ต่อไป ขอให้อาจารย์และทีมงานรักษาสุขภาพกายและใจด้วยนะคะ สู้ๆเหมือนเดิมค่ะ

โดยคุณ **แม่มังกร** [วันพุธที่ 13 พฤษภาคม 2552 เวลา 10:11 น.]

ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่เริ่มใช้ฟลอร์ไทม์กับลูกหลังจากอบรมเมื่อ 31 ม.ค.52 ลูกเป็นเด็กโตค่ะ (22พ.ค.นี้ 9 ขวบแล้ว) ขอบอกว่าฟลอร์ไทม์ทำให้ลูกมีชีวิตชีวาขึ้น ตอบสนองมากขึ้นจริงๆ จากเดิมที่นิ่งๆ มึนๆ ไม่พูดไม่รับรู้อะไร หลังจากที่แม่เล่นกับเค้าจริงจังทุกคืน (แม่ต้องไปทำงาน) มา 4-5 เดือนเดี๋ยวนี้เค้ารู้จักชวนเล่น ร้องเรียกเราว่าแอะ บ่อยขึ้น สื่อสารด้วยภาษากายมากขึ้น แค่นี้ก็ดีใจแล้วค่ะ สำหรับดิฉัน ข้อจำกัดมีเยอะมาก ลูกตัวโต เวลาเค้าสนุกจะโถมเข้าทั้งตัว หลังเดาะ ขาเดี้ยง เก่าหลุดยังคงเคยเลย แรงกายไม่ค่อยไหว แต่แรงใจยังเต็มร้อย ครอบครัวบำบัดของบ้านนี้ มีแม่กับพี่เลี้ยงเท่านั้น แต่ก็ยังรู้สึกดีกับฟลอร์ไทม์ค่ะ ขออาจารย์อย่าพึ่งท้อนะคะ

โดยคุณ **แม่น้องตอง** [วันศุกร์ที่ 15 พฤษภาคม 2552 เวลา 12:06 น.]

